

เมื่อวันที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2527(1984) ศ.จอร์จ ได้ปราศรัยกับผู้ฟังที่มีศรัทธาแรงกล้าจำนวนมาก ณ เซ็นทรัลฮอลล์ ใน
เวสต์มินสเตอร์: ต่อไปนี่เป็นข้อความคำปราศรัยของเขาในวันนั้น

บรรณาธิการขอขอบคุณ ศ. จอร์จ วิฐุคัส และ *The International Academy of Classical
Homoeopathy* และสมาคมแพทย์โฮมีโอพาธีที่จัดงานนี้ขึ้นมา ที่ทำให้สามารถนำเสนอบทความนี้ในวารสารของเราได้

โฮมีโอพาธี สุขภาพ และมนุษยชาติ

วารสาร **Radionic Quarterly** ของประเทศอังกฤษ

ธันวาคม 1984

โดย ศ. จอร์จ วิฐุคัส

จอร์จ วิฐุคัส ผู้ก่อตั้ง-ประธานมูลนิธิ *International Foundation of Homeopathy*

หนังสือของท่าน, *The Science of Homoeopathy and Homoeopathy:*

Medicine of the New Man ได้รับการอ่านอย่างกว้างขวางในสหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักร

ผมมีความยินดีอย่างยิ่งที่จะพูดคุยกับคุณในคืนนี้ และผมยังรู้สึกดีว่ามันเป็นช่วงเวลาพิเศษ —
ช่วงเวลาในการพัฒนาความก้าวหน้าเกี่ยวกับโฮมีโอพาธี ซึ่งมีความสำคัญมากสำหรับทั้งโลก ผมไม่คิดว่าที่ผ่านมามากมาย ปี มาแล้ว
ถ้ามีใครมาที่นี่เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับโฮมีโอพาธี จะมีคนสนใจมารวมตัวกันมากเท่ากับคืนนี้
นั่นเป็นสัญญาณว่าถึงเวลาแล้วสำหรับโฮมีโอพาธี

คำคืนนี้ ผมได้มาแบ่งปันประสบการณ์บางอย่างเกี่ยวกับสุขภาพโดยทั่วไปของมนุษย์ทุกวันนี้กับคุณ —
ผมต้องบอกว่าคุณไม่ได้เป็นแองดีนิก! เรากำลังอยู่ในยุคที่มีความตื่นตัวและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ล้ำหน้ามากมาย
ที่ให้คุณมั่นใจเหมาะสำหรับพวกเรา— ให้ความเป็นไปได้หลากหลายแก่เราที่จะได้อยู่อย่างอุดมสมบูรณ์และมีความสุข
ความกังวลของผมก็คือ ผมมีความเคลงใจว่าในช่วงไม่กี่ทศวรรษที่ผ่านมา
มนุษยชาติเรามีสภาวะสุขภาพที่ดีเพียงพอที่จะได้เพลิดเพลินกับผลิตผลจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของเราอย่างเต็มที่หรือไม่
.

ทำไมผมถึงพูดอย่างนั้น? หลายๆ คนอาจรู้ว่าผมเคยทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลกำกับการทำงานคลินิกแห่งหนึ่งในกรุงเอเธนส์
ซึ่งมีแพทย์ประมาณ 30 คนทำงานเต็มเวลา และเราดูแลคนไข้ประมาณ 2,000 รายทุกๆ
เดือน. เราไม่ได้ดูแลผู้ป่วยเหล่านี้แบบธรรมดา เราเก็บประวัติคนไข้ เก็บประวัติทางการแพทย์เต็มรูปแบบ ประวัติสุขภาพต่างๆ
ทั้งหมดของพวกเขา และเราเฝ้าดูพวกเขาในขณะที่เราทำการรักษาพวกเขาตลอดหลายปีที่ผ่านมา
เมื่อผมได้มีส่วนเข้าร่วมดูแลผู้ป่วยนับๆ พันรายนี้ และได้เห็นว่าผู้ป่วยมีปฏิกิริยาอย่างไรต่อการรักษาด้วยวิธีต่างๆ กัน
ผมจึงได้ข้อสรุปว่าสุขภาพของมนุษย์โดยทั่วไปตกอยู่ในอันตรายอย่างยิ่ง
ข้อสรุปของผมคือสุขภาพของมนุษยชาติกำลังเสื่อมถอยลงอย่างรวดเร็ว

สิบปีที่แล้ว ระหว่างการบรรยายหลายครั้งที่คณะแพทย์โสมิโอฟิธีเอเชียน
ผมเสนอแนะผลลัพธ์ที่ได้จากความรู้ที่ผมมั่นใจ
ว่าไม่ช้าระบบร่างกายของมนุษย์จะพัฒนาภูมิไวรับต่อการติดเชื้อ โรคที่ร้ายแรงที่ไม่รู้จักมาก่อน. ในเวลาเพียงไม่ถึงสิบปี
น่าเสียดายที่คำทำนายนี้เริ่มเป็นจริง: โรคลีเจียนแนร์ โรคติดเชื้อแบคทีเรียชนิดเฉียบพลันจากสิ่งแวดล้อม และโรคติดเชื้อใหม่ๆ
มากมาย เราเริ่มเห็นการแพร่กระจายของโรคร้ายนี้ ซึ่งผมเชื่อว่าทุกคนที่นี้รู้ดี เรียกว่าโรคเอดส์
ซึ่งเป็นภาวะบกพร่องของระบบภูมิคุ้มกัน. โรคใหม่ๆ เหล่านี้กำลังแพร่กระจาย ซึ่งหมายความว่าร่างกายมนุษย์กำลังเปิดออก
สัมผัสเชื้อโรคจำเพาะหรือความผิดปกติโดยเฉพาะที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน พวกเชื้อโรคต่างๆ มีอยู่ก่อนแล้ว
แต่ร่างกายมนุษย์ได้รับการปกป้อง และตอนนี้การป้องกันนี้ได้ถูกทำลายลงแล้ว. อย่างไรก็ตาม ภูมิไวรับต่างๆ
ต่อการติดเชื้อใหม่เหล่านี้เป็นเพียงส่วนยอดของภูเขาน้ำแข็งเท่านั้น
ความเสื่อมโทรมของสุขภาพโดยรวมของมนุษยชาติยังแพร่กระจายไปกว่านี้มาก
และสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนที่สุดในการลุกลามของโรคเรื้อรังอย่างไม่หยุดยั้ง.
โรคเรื้อรังเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อผู้คนหลายสิบล้านคน และอุบัติการณ์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
แม้แต่ในหมู่ประชากรเยาวชนของเราก็ตาม. โรคต่างๆ เช่น โรคข้ออักเสบรูมาตอยด์ โรคข้อเข่าเสื่อม มะเร็ง โรคลมบ้าหมู โรคหัวใจ
ภาวะภูมิแพ้ โรคหอบหืด โรคปลอกประสาทเสื่อมแข็ง และโรคทางระบบประสาท-กล้ามเนื้ออื่นๆ
และความผิดปกติทางจิตเรื้อรังร้ายแรง กำลังเพิ่มขึ้นอย่างน่าตกใจในปัจจุบัน.

ผมคาดการณ์ว่าคนที่เคยทำการสำรวจสำมะโนประชากร พบว่าเกือบหนึ่งในสามของประชากรทั้งหมดที่มีอายุมากกว่า
20 ปี ในประเทศอุตสาหกรรมของเรา กำลังรับประทานครบถ้วนสำหรับอาการไม่สบายเรื้อรัง
ผมแค่อยากจะให้ตัวเลขคร่าวๆ แก่คุณ — สถิติที่มาจากบริการสุขภาพแห่งชาติของประเทศนี้ สถิติบอกว่าเนื่องอภินิหารร้าย —
ตั้งแต่ปี 1961 ถึง 1973 ภายในสิบสองปี — เพิ่มขึ้นเกือบ 50% หัวใจเปอร์ดันในสิบปีเดียว! —
อีกร้อยปีจะเกิดอะไรขึ้น? โรคหัวใจเพิ่มขึ้น 54%; โรคของระบบประสาท 36%; ระบบไหลเวียนโลหิต 24%;
ระบบกล้ามเนื้อและกระดูก 36%. คุณเห็นไหม? โรคทั้งหมดนี้ที่ผมพูดถึง — มันเป็นอาการเรื้อรังที่ร้ายแรง — มันปะทุขึ้นแล้ว!
ภาวะระบบทางเดินอาหาร ภาวะแพ้ลำไส้อักเสบ โรคกระเพาะ - อาการที่ไม่รุนแรง - เพิ่มขึ้นเพียง 4%. นั่นคือตัวเลขปกติ
หากสุขภาพโดยรวมของร่างกายมนุษย์ยังคงมีเสถียรภาพในทางใดทางหนึ่ง ก็จะเป็น 4% หรือ 5%.
ตัวเลขควรจะขึ้นหรือลงนิดหน่อย — แต่ตัวเลขทั้งหมดจะขึ้นยกแผงและบางตัวเลขก็สูงมาก เรากำลังจะไปไหน?
ตัวอย่างเหล่านี้เป็นภาพประกอบของความจริงที่ปฏิเสธไม่ได้ว่าสุขภาพของสังคมเรากำลังเสื่อมถอยและเป็นที่น่าสนใจอย่างยิ่งที่
"รู้ว่าอุบัติการณ์ของโรคเรื้อรังและการปรากฏของโรคใหม่เพิ่มขึ้นนั้นเกิดขึ้นเป็นหลักในประเทศอุตสาหกรรมทางตะวันตกซึ่งช่วงดู
เป็นการขัดแย้งที่ประชาชนกลุ่มนี้ที่เข้าถึงการรักษาพยาบาลแบบแผนปัจจุบันได้มากที่สุด. ดังนั้นเราสามารถบรรลุข้อสรุปที่เป็นไป
ได้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่าง: สุขภาพโดยรวมของประชากรมนุษย์กำลังเสื่อมถอยลง
ไม่ว่าจะเนื่องมาจากการใช้วิธีบำบัดแบบแผนปัจจุบัน
หรือแม้จะเป็นการใช้งานของแพทย์แผนนี้ก็ตาม.แน่นอนว่าต้องมีปัจจัยหลายประการที่ทำให้เกิดโรคเรื้อรังเพิ่มขึ้น เช่น
ความเครียดที่เพิ่มขึ้นในชีวิตประจำวัน ในสังคมอุตสาหกรรม ภาวะโภชนาการไม่เพียงพอในอาหารของเรา
และสารพิษจากสิ่งแวดล้อมที่เราได้สร้างมลพิษกันเอง

แต่ยังคงเป็นข้อโต้แย้งของผมว่าสุขภาพของเรากำลังถูกทำลายลงอย่างมากจากการใช้ยา **แผนปัจจุบัน**

ที่แพร่หลาย. นี่อาจเป็นข้อสันนิษฐานและบางทีเป็นสิ่งที่คุณไม่สามารถมองข้ามได้ ดังนั้นคืนนี้

ผมอยากให้เราาร่วมกันรับแนวคิดบางอย่าง

ผมหวังว่าในที่สุดจะสามารถแสดงให้คุณเห็นอย่างมีเหตุผลว่าสิ่งที่ผมได้พูดไปแล้วเป็นเรื่องจริง

เพื่อทำความเข้าใจกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น เราต้องเข้าใจสิ่งที่เราเรียกว่าระบบร่างกายของมนุษย์คืออะไร
สิ่งที่เราเรียกว่ามนุษย์คืออะไร? มันเป็นร่างกายทางกายภาพหรือเปล่า? มันเป็นแค่เซลล์หรือ? สำหรับความเข้าใจของผม
อาจกล่าวได้ว่ามนุษย์ทำงานในสามระดับที่แตกต่างกัน: ในระดับจิตใจ ในระดับอารมณ์ และในระดับกายภาพ
ตอนนี้เรามีแนวคิดที่แตกต่างออกไปเกี่ยวกับความเป็นมนุษย์. บางทีแนวคิดที่ว่ามนุษย์เป็นเพียงชิ้นส่วนต่างๆ
ของเหล่าเซลล์หรือเนื้อหนังอาจไม่มีความหมายอีกต่อไปในความเข้าใจของเราคุณอาจพูดว่า 'ระดับจิตใจคืออะไร? มันง่ายมาก —
ไม่ใช่ปรัชญา ผมจะให้คำจำกัดความทั่วไปแก่คุณก่อน:

ระดับจิตใจคือส่วนหนึ่งของเราที่บันทึกการเปลี่ยนแปลงในความเข้าใจหรือจิตสำนึกของเรา. ส่วนอารมณ์ล่ะ? —

สิ่งที่บันทึกการเปลี่ยนแปลงในอารมณ์. ผมให้ตัวอย่างการทำงานบางอย่างของระดับจิตใจแก่คุณอย่างสั้นๆ.

คุณจะเห็นกระบวนการคิดเมื่อเราจำเนก, เมื่อเราวิพากษ์วิจารณ์, เปรียบเทียบ. เมื่อเราคำนวณ สร้าง หรือเข้าใจแนวคิดต่างๆ

เมื่อเราสังเคราะห์แนวคิดเหล่านี้ เรากำลังดำเนินการในระดับจิตใจเป็นหลัก.

นั่นจึงมีส่วนทางจิตใจและจิตวิญญาณในร่างกายมนุษย์ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าทำงานได้ในช่วงเวลาหนึ่งและมนุษย์โดยรวมก็มุ่งความ
สนใจไปที่การทำงานในระดับนั้น. แล้วเรามีระดับอารมณ์ — มันคืออะไร? มันมีอะไรบ้าง?

อารมณ์ทุกระดับตั้งแต่ความรักไปสู่ความเกลียด จากความสุขไปสู่ความโศกเศร้า จากความสงบไปสู่ความวิตกกังวล

จากความไว้วางใจไปสู่ความไม่ไว้วางใจ จากความกล้าหาญไปสู่ความกลัว ฯลฯ คุณเห็นไหมว่าอารมณ์ดีๆ

ทั้งหมดนี้ถูกบรรจุไว้และกำลังเล่นกันอยู่ในตัวเรา อารมณ์เหล่านี้เกิดขึ้นในระดับอารมณ์.

เราไม่สามารถพูดว่า "เราไม่มีอารมณ์ เรามีเพียงเซลล์ต่างๆ" เราไม่ได้พูดว่า "เราไม่มีความคิด เรามีแค่เซลล์ต่างๆ"

ดังนั้นเราจึงมีส่วนต่างๆ ที่ทำงานอยู่ ซึ่งมีอยู่และได้รับผลกระทบในชีวิตของเรา ซึ่งอาจได้รับผลกระทบและไม่สมดุลได้

แน่นอนว่าระดับทางกายภาพคือร่างกาย แต่ถ้าคุณเข้าใจความคิดนั้น แบบจำลองนั้นที่ผมให้ไว้ คุณจะรู้ว่าผมกำลังพูดถึงอะไร

ระดับจิตใจเป็นระดับที่สำคัญที่สุดในมนุษย์ ส่วนหนึ่งของมนุษย์ที่คิด ระบุตัวตน และพูดว่า "ฉันคือจอร์จ"

คือระดับที่สำคัญที่สุด เมื่อฉันสูญเสียสิ่งนั้นไป ความวิตกกังวลก็มาเยือน ฉันก็ไม่รู้จักตัวเอง ไม่รู้จักคนอื่น สังเคราะห์ไม่ได้

แยกแยะไม่ออก คิดไม่ออก กลายเป็นอะไรอย่างอื่นไปแล้ว หมดสิ้นทุกอย่างทุกอย่าง ลองเปรียบเทียบกับความเจ็บปวดทางร่างกาย

ดับของฉันทกำลังทรุดโทรมลง แต่ฉันทก็ยังสร้างสรรค์ได้ คิดได้ และมีความสุขได้

แม้ว่าดับจะพังหรือหัวใจจะพังก็ไม่สำคัญเท่ากับตอนที่จิตใจพัง—แล้วความทุกข์ก็ยิ่งกว่านั้นอีกมาก.

ความเจ็บปวดทางจิตใจนั้นทรมาณกว่าความเจ็บปวดทางกายมาก ทำไมหรือ เพราะเหล่านี้อยู่ลึกเข้าไปในตัวเรา คุณเห็นไหม

คุณเข้าใจว่าระดับอารมณ์นี้สำคัญกว่าร่างกาย เพราะเมื่ออารมณ์ตาย เมื่ออารมณ์ไม่มีชีวิตชีวา เราารู้สึกอย่างไรข้างใน

ความรู้สึกถึงความตาย ความเจ็บงันอย่างที่สุด เช่น ความหดหู่ ความโศกเศร้า. เราทุกคนเคยผ่านช่วงภาวะซึมเศร้ามาบ้างแล้ว

และเรารู้ว่าความทุกข์ทรมานในช่วงเวลานี้ยิ่งใหญ่เพียงใด

พวกเราส่วนใหญ่ต้องผ่านความเจ็บปวดจากการขาดหรือกระแทกกระทั้นในอวัยวะบางส่วน นี่ไม่เท่าไรเลย

ฉันขาดและกินตำรับ **Bryonia** โดสหนึ่ง — ตอนเวลาห้าทุ่ม — เวลา ห้าทุ่มสามสิบเอ็ดนาที กำลังนอนหลับ.

ฉันนอนหลับได้ตลอดทั้งคืน แต่หากฉันหักอกแล้วดูกันว่าฉันจะนอนหลับได้ทั้งคืนหรือไม่! เอ๊ะ? “แฟนสาวของฉันทิ้งฉันไป”

“ภรรยาทิ้งฉันไป” — อารมณ์เริ่มสั่นสะเทือนอย่างรุนแรงและมีความเจ็บปวดทางอารมณ์ นั่นสำคัญกว่ามาก

ดังนั้นส่วนทางอารมณ์จึงมีความสำคัญมากกว่าทางกายภาพ จิตใจมีความสำคัญมากกว่าอารมณ์ ดังนั้นระดับจิตใจ อารมณ์

และร่างกาย จึงจัดอยู่ตามลำดับชั้น จิตใจนั้นลำดับสูงกว่าอารมณ์และร่างกาย แต่ทั้งสามระดับนี้ไม่ได้แยกจากกัน -

เราเป็นมนุษย์คนหนึ่ง

จิตใจเป็นส่วนสำคัญของมนุษย์ - เป็นสิ่งที่ได้รับการปกป้องมากที่สุดเช่นกัน มันอยู่ลึกเข้าไปข้างใน

ระดับกายภาพคือระดับบริเวณรอบนอก,

มันปกป้องอารมณ์และปกป้องจิตใจ. เหตุฉะนั้นเราจึงเห็นว่าเมื่อโรคร้ายลุกลามจากรอบนอก ทางกาย สู่ทางอารมณ์ สู่จิตใจ

โรคภัยต่าง ๆ ลุกลาม ไปสู่ความเสื่อมของมนุษย์

ระดับเหล่านี้ปฏิสัมพันธ์กันอย่างไร? พวกเขาไม่ได้แยกจากกัน

ทั้งสามระดับนี้ประกอบเข้าด้วยกันและอยู่ด้วยกันผ่านตัวแทน ซึ่งเป็นสนามพลังงานชนิดหนึ่งที่ทำให้ทั้งสามระดับเคลื่อนไหวได้

เราเรียกพลังงานนี้ว่าพลังงานชีวภาพ มีชื่อที่แตกต่างกันออกไปสำหรับพลังงานนี้ และในโฮมิโอพาธีเราเรียกว่า 'พลังชีวิต':

พลังสำคัญของร่างกายมนุษย์ พลังชีวิตคือสนามพลังงานภายในตัวเรา ทำหน้าที่รับสิ่งกระตุ้นจากภายนอก

และจัดเตรียมการตอบสนองที่จะเกิดขึ้น. ฉันรู้สึกหนาวมาก เพราะฉันรู้สึกหนาว ฉันจึงต้องป้องกันตัวเอง

สิ่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นเกี่ยวกับตรรกวิทยา แต่กำลังเกิดขึ้นในอีกระดับหนึ่งซึ่งเราเรียกว่าระดับ 'สนามพลังงาน'

จึงมีหน่วยสติปัญญาอันชาญฉลาดส่วนกลางที่ส่งสัญญาณว่า 'เอาละ ส่งสัญญาณกับเส้นเลือดเล็กๆ' เป็นต้น.

หน่วยสติปัญญาอันชาญฉลาดส่วนกลางนี้จะให้คำสั่งอย่างละเอียดถี่ถ้วนจนทุกสิ่งที่เราเรียกว่าร่างกายต้องจัดเรียงตัวเองใหม่เพื่อป้องกัน

กันเราจากความหนาวเย็นไม่ให้ร้อนเกินไป ก็เช่นเดียวกันเมื่อมีคนพูดว่า “ภรรยาของคุณขาด” —

ก็ทำให้ตกใจเช่นกัน. พลังชีวิตนี้ทำให้ตกใจและมีอาการใจสั่น ทำไมถึงมีอาการใจสั่น? ด้วยเหตุนี้ เพราะเลือดต้องไปเลี้ยงสมอง

ไม่เช่นนั้นจะเป็นลมได้ ร่างกายมนุษย์จะจัดเรียงตัวเองใหม่ทุกครั้งเพื่อป้องกันตัวเองจากสิ่งแวดล้อมและจากความเครียดต่างๆ

ที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อม นี่อาจเป็นไวรัส จุลินทรีย์ แบคทีเรีย ความเครียดทางจิตใจ และความเครียดจากสิ่งแวดล้อม ฯลฯ

ไม่เพียงแต่สามระดับในลำดับชั้นเท่านั้น แต่แต่ละระดับ จิตใจ อารมณ์ และร่างกายก็มีลำดับชั้นของตัวเอง

ซึ่งหมายความว่ามีการทำงานของจิตใจมนุษย์ซึ่งมีลำดับสูงกว่าส่วนอื่นๆ

เรามีความทรงจำซึ่งเป็นหน้าที่ของจิตใจซึ่งมีความสำคัญน้อยกว่าความสามารถในการคิดและการสังเคราะห์.

บางครั้งเราสูญเสียความทรงจำและพูดว่า “ฉันจำอะไรได้ไม่ค่อยดี” แต่สิ่งนี้ไม่ได้สำคัญมากนัก แต่เห็นคนพูดว่า “พูดอะไรนะ

ฉันไม่เข้าใจ อะไรนะ” ใครที่ คิด อะไรไม่ออกอีกต่อไปแล้ว - เขามีสภาพจิตใจที่แตกต่างจากคนที่พูดว่า “ฉันลืมละ นี่ก็คือคำว่าอะไร”

เราไม่ได้ใส่ใจกับสภาวะแบบที่สองมากนัก แต่สภาวะแรกเราบอกว่ามีบางสิ่งร้ายแรงเกิดขึ้นกับบุคคลนั้น

นั่นหมายความว่าหน้าที่บางอย่างของจิตใจมนุษย์มีความผิดปกติที่ร้ายแรงกว่าและสำคัญกว่าหน้าที่อื่นๆ. เช่นเดียวกับร่างกายมนุษย์

— ใช้มีครีตผิวหนัง — นี่คือพื้นที่รอบนอก. นี่สำคัญหรือไม่? ไม่เลย.

เข้าไปข้างในอวัยวะที่สำคัญกว่าแล้วทำการกรีตแบบเดียวกัน ซึ่งสำคัญกว่ามาก! ในกล่องเสียงมีความสำคัญ

ในตัวยิ่งสำคัญมากขึ้นอีก กรีตที่หัวใจบางทีมันอาจจะถึงตายก็ได้ นี่มีลำดับชั้น เห็นไหม? ผิวหนังไม่ได้มีความสำคัญเท่ากับสมอง. ดังนั้นในอวัยวะของร่างกายจึงมีลำดับชั้นด้วย.

ฉะนั้น ถ้าเราเห็นว่าโรคลุกลามจากบริเวณรอบนอกไปสู่ศูนย์กลาง

เราก็ควรตั้งคำถามว่าเราทำอะไรกับบุคคลนั้นในฐานะแพทย์. การแพทย์แผนปัจจุบันไม่ได้ใส่ใจกับรายละเอียดแบบนี้

คุณพบแพทย์ที่นั่นพร้อมกับอาการเข้าวม พวกเขามองว่า “นี่เป็นโรคข้ออักเสบ ทานยาแก้อักเสบสักหน่อย

อาการอักเสบจะหายไป”. ดังนั้นคุณจึงรับประทานยาเหล่านี้เป็นเวลาหนึ่งหรือสองเดือน อาการอักเสบจะหายไป

หลังจากผ่านไปหกเดือน คุณจะพบว่ามันบางอย่างในร่างกายของคุณไม่ค่อยดีนัก และในที่สุดคุณก็มีอาการที่ร้ายแรงมากขึ้น เช่น

โรคทางระบบ. เราไม่ได้เชื่อมโยงทั้งสองสิ่งนี้เข้าด้วยกัน แต่คำถามคือ มีความเชื่อมโยงกันจริงๆ หรือไม่? นั่นหมายความว่า

การกินยารักษาโรคต่างๆ จะทำให้โรคต่างๆ เข้าสู่ศูนย์กลางมากขึ้นเรื่อยๆ หรือไม่?

เราผลักดันโรคจากบริเวณรอบนอกไปยังระบบประสาทส่วนกลางหรือไม่?

เราผลักดันโรคไปสู่ระดับอารมณ์ที่เรามีความวิตกกังวลต่างๆ และโรคกลัวสิ่งต่างๆ ที่เราเห็นในปัจจุบันหรือไม่?

โรคประสาทที่เกี่ยวกับความคิดปกติทางอารมณ์ที่เกิดขึ้นรอบตัวเรา? เราผลักโรคเข้าลึกเข้าข้างในที่เราได้เห็นความวิตกกังวล

ที่เราเห็นความคิดปกติทางจิตที่แพร่หลายในสังคมของเราในเวลานี้หรือไม่?

ระบบร่างกายของมนุษย์พยายามจำกัดโรคให้ห่างจากศูนย์กลางมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

แต่ถ้าเราได้กระหน่ำสารเคมีใส่เข้าระบบร่างกายด้วยการรักษาที่ไม่ถูกต้อง นั่นก็จะทำลายระบบป้องกันตนเองต่างๆ

ของเราลง. พวกเขาจะยอมแพ้และรับการรบกวนที่ลึกลับขึ้นเรื่อยๆ ทำลายกลไกการป้องกันตนเองซึ่งตามระบบความเข้าใจ

แพทย์แผนปัจจุบัน - ซึ่งเครื่องมือหลักของระบบร่างกายของมนุษย์ที่ปกป้องตัวเองคือระบบภูมิคุ้มกัน และวันนี้เรามีโรคอะไรบ้าง?

ภาวะที่ร่างกายมีภูมิคุ้มกันบกพร่อง- โรคเอดส์. ทำไมพูดถึงโรค AIDS? สิ่งนี้สำคัญมาก — คุณต้องเข้าใจ

สถิติระบุว่าผู้ที่ป่วยเป็นโรคนี้ส่วนใหญ่คือกลุ่มรักร่วมเพศ ไม่ใช่แค่กลุ่มรักร่วมเพศเท่านั้น ที่เคยสัมผัสกับโรค ซิฟิลิส

และโรคหนองในซ้ำแล้วซ้ำเล่า และได้รับการรักษาซ้ำแล้วซ้ำเล่าด้วยยาปฏิชีวนะเป็นเวลานาน คุณเข้าใจไหมว่ากำลังเกิดอะไรขึ้น?

AIDS - โรคเอดส์ - การขาดระบบภูมิคุ้มกันที่ได้มา มีคำพูดที่สวยงามว่า: 'ได้มา!' มันไม่ได้มาแต่กำเนิด แต่มันได้มา

แต่ในไม่ช้าผมก็สามารถพยากรณ์ได้ และพวกเขาก็เขียนมันขึ้นมาได้ . . ว่าสิ่งนี้จะเกิดขึ้นแต่กำเนิด ทำไม

เพราะผู้คนจะนำระบบภูมิคุ้มกัน — การป้องกัน — ไปสู่สภาวะที่พวกเขาจะคลอดบุตร และเด็กๆ

จะเกิดมาพร้อมกับความอ่อนแอแต่กำเนิดนั้นแล้ว เราจึงดำเนินชีวิตอยู่ในโลกนี้อย่างเป็นสุข เผลอไปกับโรคใหม่ๆ มากขึ้นเรื่อยๆ

สู่โรคร้ายที่เราไม่รู้. คุณเข้าใจไหมว่า ในขณะที่ กลไกป้องกันตนเองของเรา จุลินทรีย์ที่มีอยู่แล้วที่นี้ ในคืนนี้ —

แต่พวกมันก็ทำหน้าที่ป้องกันอย่างดี เราไม่เข้าใจอะไรเลยเกี่ยวกับเรื่องนั้น

ทำลายกลไกป้องกันตนเองแล้วเราจะตระหนักได้ว่าแม้แต่จุลินทรีย์ที่ปกติอาศัยอยู่ในร่างกายมนุษย์ก็กลายเป็นตัวร้ายและเป็นภัยต่อร่างกายมนุษย์คนนั้น

... ผมเพิ่งอ่านบทความเมื่อสามวันก่อน -

โดยที่นักวิจัยได้ค้นพบว่าแม้แต่เชื้อที่เป็นมิตรในลำไส้ก็ยังสามารถกลายเป็นเชื้อโรคที่มีความรุนแรงได้ ทำไมหรือ

สิ่งที่เราได้ทำกับระบบของเรา ต่อกลไกป้องกันตนเองของเรา เพื่อนำเชื้อโรคที่ซึ่งเมื่อก่อนเป็นมิตร พามันลงมาสู่สถานะกลายเป็นความรุนแรง ถ้าเราเข้าใจมุมมองนี้จริงๆ เราก็จะต้องถามตัวเองว่า “เรากำลังจะไปไหนกัน?”

สิ่งที่ผมบอกคุณเป็นเพียงเรื่องสามัญสำนึกเชิงตรรกะ คุณเห็นแล้วว่า การแพทย์แผนปัจจุบันมีมุมมองและยังคงมองว่าร่างกายมนุษย์เป็นเพียงองค์ประกอบทางกายภาพและชีวเคมี: ระบบที่บูรณาการอย่างดีเลิศของปฏิกิริยาชีวเคมีและส่วนประกอบต่างๆของเซลล์ จากมุมมองนั้น การรักษาโรคจึงเกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูความเป็นปกติของชีวเคมีและความสมบูรณ์ของเซลล์เท่านั้น แนวคิดนั้นพยายามที่จะทำให้เกิดผลการรักษาโดยการบริหารสารเคมีต่างๆ ซึ่งการกระทำมุ่งตรงไปที่จุดโฟกัสที่เดี่ยวๆ ของพยาธิวิทยา คินี่ ผม อยากให้คุณนำคำถามเหล่านี้และคิดตรองด้วยตัวเอง แนวคิดทั้งหมดของการแพทย์แบบแผนปัจจุบัน คือเรากำลังหาสารเคมีที่จะแก้ไขหรือจะฆ่าเชื้อไวรัสหรือแบคทีเรียได้. แต่ระบบการแพทย์ก็ได้รับการประเมินด้วยว่าโดยรวมแล้วทำอะไรกับร่างกายมนุษย์หรือระบบร่างกายของมนุษย์บ้าง มีเพียงเราเท่านั้นที่สามารถประเมินคุณค่าของระบบได้. จะเข้าใจว่าระบบบำบัดได้ส่งผลอย่างไรต่อร่างกาย เราต้องเข้าใจก่อนว่าอะไร? เราต้องเข้าใจภาวะสุขภาพในอุดมคติ - สิ่งที่ดีควรเป็นภาวะสุขภาพในอุดมคติ. หากเรานิยามสิ่งนั้น เราในฐานะนักบำบัดจะใช้การบำบัดบางประเภทกับบุคคลและเป็นแนวทาง ซึ่งเป็นคำจำกัดความในอุดมคตินั้น เรามักจะถามตัวเองเสมอว่า “ฉันพวชยคนนีเข้าใกล้สุขภาพในอุดมคติมากขึ้นหรือเปล่า หรือว่าฉันพวชยคนนีไปไกลออกจากสภาวะสุขภาพในอุดมคติหรือเปล่า เขาอยู่ห่างจากมัน?” ดังนั้นจึงจำเป็นต้องให้คำนิยามว่า “สุขภาพคืออะไร”

ผมไม่ได้นิยามสุขภาพเพียงเพราะผมชอบมัน แต่เพราะผมกังวลมาก - “ฉันทำอะไรลงไปแล้วนี่” ทุกครั้งที่ผมจะให้คำรับยา จะมีปฏิกิริยาบางอย่างเกิดขึ้น และผมต้องการทราบว่าผมได้ทำอะไร ไปบ้าง ในที่สุดผมก็ได้ข้อสรุปถึงคำจำกัดความหนึ่งของสุขภาพซึ่งคุณเป็นอุดมคติและไม่มีใครสามารถบรรลุได้ แต่มันเป็นป้ายบอกทางที่สุขภาพของมนุษย์โดยรวมควรมุ่งไป. หากเราพบระบบที่พาสุขภาพของมนุษย์จากจุดที่เป็นอยู่และเข้าใกล้คำจำกัดความนั้นมากขึ้น นั่นคือระบบที่เราควรประยุกต์ใช้และเราควรสนับสนุนและยอมรับด้วยตัวเราเอง ด้วยเหตุผลต่างๆ ของผม ผมจะให้คำจำกัดความของสุขภาพของผมแก่คุณอย่างเข้าใจง่าย

. เพราะทั้ง 3 ระดับ เราจึงต้องมีคำจำกัดความของสุขภาพในแต่ละระดับ ผมพบว่าคำหนึ่งแสดงถึงสภาวะสุขภาพได้อย่างสวยงามที่สุด คำนั้นคืออิสรภาพ การเป็นอิสระจากความเจ็บปวด - ในระดับร่างกาย ถ้าฉันไม่มีความเจ็บปวด แสดงว่าฉันมีสุขภาพแข็งแรงใช่ไหม? ไม่ ยังไม่ เพราะอาจจะไม่เจ็บกายแต่อาจรู้สึกเข็มน้อย เหนื่อย ฉะนั้นปราศจากความเจ็บปวด และการมีสภาวะแห่งความอยู่ดีมีสุข ท่านทั้งหลายยอมเข้าใจสภาวะนั้น

“ฉันรู้สึกเช่นนี้ในร่างกายนี่เป็นอยู่ที่ดีของฉัน และฉันก็ปราศจากความเจ็บปวด” — ในระดับร่างกาย ฉันก็มีสุขภาพดี

แต่ในด้านอารมณ์อาจมีบางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้นซึ่งแสดงถึงความไม่ดีต่อสุขภาพ ดังนั้น ผมจึงพบว่าชายหรือหญิงที่มีสุขภาพที่ดีในระดับอารมณ์ควรมีอิสระจาก*ความหลงใหล* . ด้วยความหลงใหล ผมหมายถึงแค่ความรู้สึกอันแรงกล้าที่ครอบงำเราและอาจทำให้เราเป็นทาส ผมไม่ได้หมายถึงฉันทะในงานของผมตามปกติ แต่ถึงอย่างนั้น ถ้ามันทำให้ผมตกเป็นทาส ก็มีบางอย่างที่ไม่เหมาะสมในระดับอารมณ์ของผม เพราะผมต้องพึ่งพา ตัวอย่างเช่น “ผมรักภรรยาของผม” — รักภรรยาของคุณ ใช่ ไม่คัดค้าน แต่ถ้าคุณผูกพันกับเธอ หากคุณไม่สามารถจากไปได้

หากคุณตกเป็นทาสของภรรยาของคุณ หรือต่อสามีของคุณ แสดงว่าบางสิ่งบางอย่าง ไม่ดีต่อสุขภาพ พวกคลั่งไคล้ พวกเขามีความหลงใหล “ปลดปล่อยคอมมิวนิสต์ ปลดปล่อยโลก” คุณคงได้ยินพวกเขา ถ้านั้นมากเกินไป คุณจะรู้ว่าคนคลั่งไคล้จะพูดว่า “ฆ่าเขา” และเขาจะฆ่าเขา อย่างนั้นสุขภาพดีหรือเปล่า? เรากำลังพูดถึงในอุดมคติกัน ดังนั้น ใครก็ตามที่ถูกครอบงำด้วยความหลงใหลและความหลงใหลทำให้เขากลายเป็นทาส เขาไม่มีอิสระในการเลือกอีกต่อไป แสดงว่าเขาไม่มีความสุขไม่ดี ดังนั้น อิศราภาพจากความหลงใหล เช่นเดียวกับที่มันไม่ได้บอกอะไร มันจะต้องเป็นสภาพภายในตัวเรา สภาวะนี้คืออะไร? สภาวะของความสงบแบบพลวัต — ความสงบแบบพลวัตไม่ต้องกังวลว่าจะเกิดอะไรขึ้นภายนอก — ผู้ชายที่มีสุขภาพดีในระดับอารมณ์ - -

ถ้าอย่างนั้น นี่คือนี่ที่ยากที่สุด — ซึ่งเป็นคำจำกัดความของสุขภาพในระดับจิตใจ — และคุณทุกคนจะเข้าใจว่าทำไม เราทุกคนต่างมองหาสิ่งนี้ — ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีจริงๆ คือผู้ที่มีอิสระจากความเห็นแก่ตัว — เป็นอิสระจากความเห็นแก่ตัว คนอวดดีเป็นคนป่วยหนัก ทำไมหรือ? เพราะเขาตกเป็นทาสของความเห็นแก่ตัว - “อยากได้สิ่งนี้ อยากได้สิ่งนั้น ฉันเป็นคนที่ยิ่งใหญ่ที่สุด...” คุณได้ยินเขาแล้วคุณคิดว่า “เขามันบ้า!” [เสียงหัวเราะ] แต่ที่เขา เขาคิดว่าเขายิ่งใหญ่ที่สุด เก่งที่สุด ฯลฯ ผู้ชายที่บรรลุถึงสภาวะนั้นจริงๆ และเป็นอิสระจากองค์ประกอบที่เห็นแก่ตัวของเขา แน่ใจว่าเป็นคนถ่อมตัว และแน่นอนว่าเป็นสภาวะของ จิตใจเป็นสภาวะของความชัดเจนและการเชื่อมโยงที่ดีกับสิ่งที่เราเรียกว่า 'ความจริงเชิงวัตถุ'. คุณอาจเรียกมันว่าพลังงานจักรวาล พลังจักรวาล คุณอาจบอกว่ามันคือพระเจ้า หรืออะไรก็ตาม คนที่ลดความเห็นแก่ตัวขององค์ประกอบที่เห็นแก่ตัวของเขาได้รับอนุญาตให้เชื่อมโยงตัวเองกับพระเจ้าและรับความคิด - จิตใจจะชัดเจนมาก แล้วใครล่ะที่เป็นอิสระจริงๆ ในระดับนั้น?

เมื่อคำนึงถึงแนวคิดเหล่านี้แล้ว เราจึงอยู่ในตำแหน่งที่ดีกว่าในการประเมินระบบการรักษา ตอนนี้:

“ฉันไปพบแพทย์ด้วยแผลในลำไส้เล็กส่วนต้น ด้วยความเจ็บปวดที่ท้อง เขาให้ยาต่างๆ แก่ฉัน และความเจ็บปวดก็หายไป แต่ตอนนี้ฉันอยู่ในภาวะวิตกกังวล” — การรักษานั้นอาจจะไม่ถูกต้องเพราะจากระดับกายไปถึงระดับจิตใจและอารมณ์ ความวิตกกังวลเกิดขึ้นแล้ว ตอนนี้: “ข้าฉันมีปัญหา ฉันไปหาหมอกะดู หมอรักษาเขาให้ แต่ตอนนี้ฉันมีอาการปวดท้องและเป็นแผลในลำไส้เล็กส่วนต้น”

ตั้งแต่เขาจนถึงท้อง...กระเพาะอาหารมีความสำคัญมากกว่าโรคข้ออักเสบที่ขา ดังนั้นการรักษาอาจจะไม่คืนก เห็นไหมว่าตอนนี้เรามีป้ายบอกทางเพื่อประเมินการรักษาแต่ละประเภทที่เรากำลังทำอยู่

ตอนนี้เราไปยังอีกแนวคิด โรคภัยไข้เจ็บคืออะไร?

อาการที่เราเรียกว่าโรคนั้นไม่มีอะไรอื่นนอกจากปฏิกิริยาของระบบร่างกายของเราต่อสิ่งที่ทำให้เกิดความเครียด ความเครียดสามารถส่งเข้าได้ในทุกระดับ ทั้งทางจิตใจ อารมณ์ หรือทางร่างกาย ตอนนี้ถ้ามีไวรัสในระดับกายภาพ ความเครียดจะถูกส่งไปยังพลังชีวิตและพลังชีวิตจะจัดเรียงกลไกป้องกันตนเองใหม่ ส่งสัญญาณว่า “เพื่อที่จะเอาชนะไวรัสนี้ ฉันจะเพิ่มอนุมูลมีร่างกายขึ้น” มีเป็นไข้และด้วยเหตุนี้จึงอาจมีความวิตกกังวลในระดับอารมณ์ และภาวะไข้จะทำให้ระดับจิตใจมัวหมอง บางทีพลังสำคัญอาจตัดสินใจตอบสนองในสามระดับ ดังนั้นโรคจึงไม่ใช่อย่างที่เรารับรู้ที่พูดว่า “เป็นโรคหลอดเลือดอักเสบหรือเปล่า” โรคหลอดเลือดอักเสบเป็นกลุ่มของอาการ ได้แก่ ไข้ ไอ และมีเสมหะสะสมในหลอดเลือด อาการทั้งหมดนี้เราเรียกว่า “โรคหลอดเลือดอักเสบ”

แต่ไม่ใช่สิ่งอื่นใดนอกจากปฏิกิริยาต่อโรค ไม่ใช่โรค โดยเนื้อแท้ สิ่งที่เรารับรู้จริงๆ

ในโรคคือปฏิกิริยาของร่างกายเพื่อช่วยรักษาตัวเอง ทำให้ไข้สูงขึ้นเพราะหากไม่เป็นเช่นนั้นจะไม่สามารถต้านไวรัส จุลินทรีย์

หรือเบคที่เรียกได้ มันเป็นสิ่งจำเป็น ดังนั้นเราจึงไม่สามารถพูดว่า "ลดไข้" ได้อย่างสมเหตุสมผล เพราะอาจเป็นอันตรายได้ แต่นี่คือระบบการแพทย์ที่แพร่หลายและเป็นมาหลายปีแล้ว อาการใดๆ

ที่คุณเห็นคือปฏิกิริยาของกลไกการป้องกันตนเองเพื่อสร้างสมดุล ผมจะยกตัวอย่างให้คุณดู — คุณปวดหัว

ทุกสองสามวันคุณจะปวดหัวบริเวณหน้าผกด้านขวา มันปวดมาก. คุณเข้านอนแล้วพูดว่า "ฮึ! ฉันมีอาการไม่เกรนครบทุกอาการ

ทำไมสิ่งนี้จึงมีประโยชน์สำหรับฉัน" มันมีประโยชน์เพราะในสภาวะที่ไม่สมดุลของระบบร่างกายของคุณ

นี่คือปฏิกิริยาที่ดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ หากคุณต่อต้านสิ่งนี้ หากระบบร่างกายไม่สามารถดึงเอาการกระตุ้น

หดเกร็งของหลอดเลือดแดงออกไปได้ ถ้าเราคลายสิ่งนี้ออกไปไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง

บางทีเราอาจจะมีบางอย่างเกิดขึ้นซึ่งจะร้ายแรงกว่านี้มาก - เช่นอาการของสมอง

ดังนั้นไม่ว่าจะเหตุใดๆอาการที่เกิดขึ้นในร่างกายเราย่อมเป็นอาการที่เป็นประโยชน์ต่อสภาวะที่เราเป็นอยู่

.อาการนี้จะไม่หายไปเว้นเสียแต่เราจะรักษาสมดุลให้ดีขึ้นได้ การกินยาแก้ปวดไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาใดๆ

โรคที่ตอนนี้เรามีระบบการแพทย์แบบโฮมีโอพาธีซึ่งทำหน้าที่อะไรล่ะ? ลดอาการลง — เขียนอาการทั้งหมดที่เรา

— ของมนุษย์ จากนั้นก็มีข้อความว่า "ฉันเคารพอย่างมากถึงวิธีที่ระบบร่างกายของคุณพยายามสร้างสมดุลในตัวคุณ

ดังนั้นฉันจะพยายามไปด้วยกันกับพลังนั้น ไม่ใช่ต่อต้านมัน โดยให้ยาแก่คุณ ที่ฉันรู้ว่าได้ผลดีและเลียนแบบอาการของคุณ. "ดังนั้น

ถ้าผมให้ตำรับยาที่เลียนแบบอาการของคุณกับคุณ สิ่งที่ผมจะทำคือเสริมอาการที่คุณมีอยู่แล้วให้รุนแรงขึ้น

ดังนั้นผมจึงช่วยเหลือกลไกป้องกันตนเองของคุณ ยังไงกัน? ด้วยการให้ตำรับยาแก่คุณ

ซึ่งเนื่องจากตำรับยาได้ผ่านการเสริมพลังมาแล้ว เพราะได้รับการประมวลผลในระดับพลังงาน มันจะส่งผลต่อพลังชีวิต

สนามพลังงานของร่างกาย นี่คือนวัตกรรมที่ทำให้เกิดโฮมีโอพาธี

โฮมีโอพาธีเป็นการแพทย์อีกระดับหนึ่ง เป็นการแพทย์ของระดับชั้นต่างๆ ของพลังงาน สนามพลังงานของร่างกาย

โฮมีโอพาธีเกี่ยวข้องกับพลังงานเพียงเล็กน้อย และกระตุ้นกลไกป้องกันตนเองของร่างกายด้วยยาที่ให้พลังงาน

โดยให้ความสนใจอย่างมากกับสิ่งที่ระบบร่างกายกำลังทำอยู่และพยายามช่วยระบบร่างกายในกระบวนการรักษาตัวเอง

สามัญสำนึกบอกว่าหากการแพทย์แบบแผนปัจจุบัน ประสบความสำเร็จในการรักษาโรคหรือโรคเรื้อรัง

เราคงได้เห็นการฟื้นฟูของเหล่าพันธุมนุษย์ — การฟื้นฟู ไม่ใช่การเสื่อมถอย สถิติจะแสดงโรคเรื้อรังน้อยลงเรื่อยๆ

เรากำลังตั้งเป้าหมายในขณะนี้เพื่อผลิตแพทย์โฮมีโอพาธีที่เพียงพอ ซึ่งจะสามารถใช้ยาที่มีพลังเหล่านี้อย่างชาญฉลาด

เพื่อนำมาซึ่งการฟื้นฟูสุขภาพของมนุษย์อีกครั้ง

พวกคุณหลายคนอาจเคยมีประสบการณ์การฟื้นฟูสุขภาพที่เกิดจากการรักษาแบบโฮมีโอพาธี

ดังนั้นคุณจึงรู้ว่าประสบการณ์ว่าสิ่งที่ผมพูดนั้นเป็นเรื่องจริง แต่ที่นี่

เรามีคนจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับคนส่วนใหญ่ที่ไม่รู้อะไรเกี่ยวกับโฮมีโอพาธี

พวกเขาไม่รู้อะไรเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการใช้ทางเลือกนี้ ดังนั้นเราจึงต้องทำอะไรบางอย่าง

ผมรู้สึกว่ามันเป็นหน้าที่ของเราไม่ใช่แค่หน้าที่ของผมเท่านั้น. คุณอาจพูดว่า "ปล่อยให้จอร์จทำไปเถอะ!" [เสียงหัวเราะ] ไม่!

คุณและทุกคนที่รู้เกี่ยวกับความจริงนั้นจะต้องทำ บางคนจะทำเพียงเล็กน้อย บางคนจะทำมากหน่อย

แต่เว้นเสียแต่ว่าทุกคนจะทำอะไรบางอย่างเพื่อโฮมีโอพาธี ในเวลานี้ วันนี้

อย่าคาดหวังว่าจะได้เห็นกระบวนการย้อนกลับของสิ่งที่เกิดขึ้น สถิติจะแสดงสุขภาพเสื่อมถอย โรคภัยไข้เจ็บ โรคใหม่ๆ

และความทรมาณของมนุษย์เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เป็นความรับผิดชอบของทุกคนที่อยู่ที่นี่ในวันนี้ในการทำบางอย่าง

ไม่ต้องสนใจว่ามันคืออะไร แค่บอกเพื่อนบ้านของคุณ..แค่ให้ข้อมูล ถามว่า “ทำไมกินยาอะจัง” ค่าใช้จ่าย — ค่าใช้จ่ายการดูแลสุขภาพ — จากนั้นคุณก็จะเห็นปริมาณยาจำนวนมากที่หลั่งไหลเข้าสู่ระบบร่างกายของมนุษย์โดยรวม — โดยเฉพาะในโลกตะวันตก สถิติ — มากขึ้น 50 เปอร์เซ็นต์, มากขึ้น 60 เปอร์เซ็นต์ — พระเจ้ารู้ดีว่าเราจะได้เห็นอะไรในไม่ช้า

สิ่งหนึ่งที่ตอนนี้เราได้มาถึงสภาวะที่เราสามารถเข้าใจสิ่งที่เราเรียกว่าสนามพลังงานได้ เราเข้าใจได้ว่าเมื่อไวรัสโจมตีระบบร่างกายของมนุษย์ กระบวนการทางชีวเคมีจำนวนมากที่เกิดขึ้นในร่างกาย หรือกระบวนการดังกล่าวนับล้านกระบวนการ เซลล์เม็ดเลือดขาวจะขึ้นถึงจุดที่คุณต้องการ เซลล์พิเศษเกิดขึ้น มีกระบวนการของฮอว์โมน เพื่อสร้างสมดุลของสิ่งต่าง ๆ ภายใน - นับล้าน - จักรวาลทั้งหมด การกำเนิดของจักรวาลใหม่ทั้งหมดภายในร่างกาย ภายในร่างกาย ในระหว่างการโจมตีของไวรัสตัวน้อยนี้ มีการทำงานที่ซับซ้อนมากมายในระดับต่างๆ แล้วเราจะทำอะไร? “ให้ยาต้านการอักเสบ” — ในกระบวนการที่ละเอียดอ่อนเหล่านี้ เราทิ้งระเบิดเข้าไปในระบบร่างกายของมนุษย์ พวกเขาแพทย์แผนปัจจุบันเข้ามา “คุณกำลังพูดถึงอะไรกัน? สิ่งที่เราารู้คือมีไวรัส เราต้องฆ่าพวกเขา” พวกเขาว่างระเบิด นี่คือวิญญานที่ได้เกิดขึ้นแล้ว.ทำไมล่ะ เพราะยาแผนปัจจุบันใช้แนวความคิดที่ผิด พวกเขากำลังคิดตั้งแต่ตัวการก่อโรคและวิธีฆ่าพวกมัน พวกเขาไม่เคยคิดว่าร่างกายนี้ยอมให้เชื้อโรคพวกนี้พัฒนาได้ - จะช่วยร่างกายมนุษย์ได้อย่างไร มีเพียงวิธีฆ่าเชื้อโรคหรือสิ่งที่ทำให้เกิดโรคนั้น

เราไม่ได้บอกว่าเรามีความจริงทั้งหมด เรบอกว่าเรายังต้องพัฒนาเพื่อที่จะรู้จักวิทยาศาสตร์ของเราให้มากขึ้น เรบอกว่าวันนี้เรามีวิทยาศาสตร์นี้อยู่ในมือแล้ว หากคุณสามารถเห็นสิ่งที่ผมได้เห็น คุณจะเรียกมันว่า*วิทยาศาสตร์ศักดิ์สิทธิ์*ได้โดยไม่ลังเลเลย ขอขอบคุณ [เสียงปรบมือ].